

Από τον αποκρυφισμό στην ψυχολογία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Κάρολος Γουσταύος Γιούνγκ

Στις αρχές της δεκαετίας του 50, όταν η ψυχολογία άρχιζε να κερδίζει έδαφος στις Η.Π.Α., τα ονόματα των: Σίγκμουντ Φρόιντ, Κάρλ Γιούνγκ, Άλφρεντ Άντλερ, Βίλχελμ Ράιχ, Κάρλ Ρότζερς κ.α. βρίσκονταν στα χείλη όλων όσων ήθελαν να θεωρούνται τουλάχιστον in.

Στη χώρα μας, μόλις προς το τέλος της ίδιας δεκαετίας, η ψυχολογία εμφανίστηκε σαν μάθημα σε κάποια εκπαιδευτήρια υψηλού επιπέδου.

Την εποχή εκείνη δεν γίνονταν ιδιαίτερη διάκριση σε ότι αφορούσε σχολές ή τάσεις της ψυχολογίας, αλλά επικρατούσε γενικά η αντίληψη ότι η ψυχολογία ήταν ένα ολοκληρωμένο σύστημα με συγκεκριμένο πλαίσιο και περιεχόμενο, άρα μία επιστήμη. Μάλιστα, διατυπώνονταν αυθαίρετως κι από επιστήμονες ότι: «Οι κλάδοι της ψυχολογίας είναι τρεις: 1) Η κανονική ψυχολογία, 2) η ανώμαλος ψυχολογία και 3) η παραψυχολογία».

Βέβαια μια τέτοια κατάταξη και αυθαίρετη είναι και παραπλανητική γιατί εξισώνει την επιστήμη της Ψυχιατρικής Νευρολογίας που στην παραπάνω κατάταξη λογίζεται 2ος κλάδος της ψυχολογίας με δεκάδες θεωρίες, πολλές φορές άσχετες μεταξύ τους ή και αντιτιθέμενες, που εκφράζουν τις διαφορετικές απόψεις κάποιων ερευνητών, επάνω στο τι είναι άνθρωπος (1ος κλάδος, κανονική ψυχολογία, σύμφωνα με την παραπάνω κατάταξη). Ακόμη, στα ανωτέρω

παρεισφύει τεχνηέντως και η λεγομένη παραψυχολογία, σύνολο «φαινομένων» που λόγω της ειδικής των φύσεως αδυνατούν να διερευνηθούν από την κλασική επιστήμη που όμως γίνονται απολύτως αποδεκτά από τον αποκρυφισμό και την παραθρησκεία προς όφελός των απανταχού τσαρλατάνων και βλάβη των αστήρικτων αδελφών μας. Βέβαια η κοσμολογία και ανθρωπολογία της Εκκλησίας και κατ' επέκταση και η θεραπευτική της, δεν φθάνουν συνήθως μέχρι τους σύγχρονους «ψυχολόγους» που δανείζονται την [\(περισσότερα...\)](#)